

Točka

Inalega so me večkrat strašili s točko: Točka
 je gostari vrage bita prast, ktera je svoje otro-
 dovati imela poročnik; od ted rje ime. Stanov-
 ala je na diljah (pod streho) za dimnikom
 (pri kas rocom) in je kapadala in smolila žu-
 ske, ki so ot točnik, kruk petle, roje ali perite
 kuhale (žentale). Se zdaj je pri rekterih naših
 gospodinjah reumna navada, da vsčjo rade
 ot točnik, kakor tudi ot petnik se kucha pčči
 ne žentati. - Od točke sem čul pripove davati,
 da se ji pripisuje sledeče grozno delo: Šel je
 sestri, ki ste stosek rano ostale in jle peri-
 lo kuhati. Ker ste pa oté dve premalo imele
 opraviti s kuhinji, gš ma na dilje porokald-
 ico, da si preta, druga pa je čuka. Al sestra
 ne pride doli, te demone čuje jst in otok,
 tedje in ropot. Sestra, ktera je spodej bita,
 jo kliče in kliče, pa navesti sestri je odgov-
 ori točka: "daj pogloⁿdam (zna čiti poglojem)
 in pojem."

Sestra zove drugo in tretjkrat, pa
 jednako odgovarja točka. Pa pretrajana

propusti vse ter beži v gostiljo. Ne boje sta
lo solnce že visoko, se si komaj upa sti gled-
dat in skat sestre svoje na vije. Ah jip!
Kaj vidi - ogledane na krep glazne kosti, iz
Mterih je tohla suedla mesos.

Kako si se dala upodobiti posast ta,
nitem mogel goediti x

2